

отдълна система. Въ преписката си съ графът Ламаркъ, приближено лицъ на кралицата, Мирабо развивалъ политическитъ си убъждения, като ся старалъ да докаже на кралътъ и приближеннитъ му, че само тогава ще избави господарството отъ окончателна катастрофа, ако дѣйствиува съобразно съ тѣзи убъждения. Въ тѣзи писма, посредствомъ които Мирабо водилъ преговоритъ си съ дворътъ, очевидно трѣбвало да ся изрази съ пълна релефность отстѣпничеството на Мирабо отъ интереситъ на народътъ, ако би само това отстѣпничество въобще да е съществувало нѣкога. Но Мирабо разсѣждавалъ и тукъ за господарственнитъ работи така, както разсѣждавалъ всекога и всѣкадъ. Конституционната монархия той считалъ, за най добра изъ всичкитъ извѣстни политически системи, при което особена важность той отдавалъ не на външната форма на управлението, а на онези основни начала, по които правителството ся придържа въ отношенията си къмъ народния животъ; той искалъ, щото да нѣма частни привилегий, щото трудътъ да е освободенъ отъ дворянското и цеховото угнетѣние, щото капиталътъ да е освободенъ отъ монополийтъ на столичната биржа, щото сѣдопроизводството да ся не намѣрва подъ зависимостта на землевладелцитъ и парламентскитъ фамилий, щото господарственнитъ финансий да ся не разстройватъ отъ прищевкитъ на придворнитъ, щото националното единство да ся не отслабва отъ вътрѣшнитъ митнични и провинциални привилегий. Съ едно слово, той искалъ, щото правителството да е